ГОДИНА IV.

Русчукъ 22 Януарий 1883.

БРОЙ 56

Излича два пъти въ седмицата всъка: Сръда и Съббота. Цѣна

За година. . . 5 с. рубли пови. За шесть месяци 3 ср. рубли "

Сичко, което са отнася до въстника, надписва са направо до Т. Х. Станчевъ въ Русчунъ. Неплатени писма не са приематъ. Ржкописи назадъ се невръщатъ.

За Обявления се заплаща: За всъки редъ при пръвъ пжть 20 стот. " " вторий ижть 10 "

Руссе 21 Януаръ 1883 г.

Въ последньо врѣме любовьта и горвщата преданность, съ която проглушихж ущить на свъта, нашить извъстни консерватори, че храняли въ нежнить си сърдца къмъ руссить, почна да се открива и да става явна и за самитъ руси, които немалко вървахж въ голословнитъ думи на нашитъ консерватори и на които симпатизирахж повізче, отъ колкото на либералить. Благодарение на случая, любовьта, преданностьта и признателностьта почнахж да се откриватъ и който е искалъ и любопитствуваль, той навърно са е убъдилъ кои са по-искренни: консерваторитв ли или либералить? Ние отъ себъ си неискаме да говоримъ нито дума, нека говоржть двлата и фактоветв.

Съ отварянието на днешната камара, незабавно се почнахж единъ редъ запитвания, скроени и приготвени и то само къмъ министрить: Соболевъ и Каулбарсъ! пито една интерпелация не чухме да стане и къмъ министритъ: Начевичь и Грековъ! Развъ тъхъ нъмаше за какво да се запитать? — Жандармерията, защото е подъ военното Министерство, тръбваше да се отнемс. За министръ на общить згради, понеже са назначи лице русинъ, ходихж и искахж да се назначи мъстно лице. За ревизоринъ при министерството на Вътръшнить двла, дочухж че щвлъ да се назначи руссинъ, въстанахм и противъ него. Това сж само една часть отъ видимить и явни дъйствия и постжики извършени отъ по-личнитв косерватори, които могжть да послужжть най-добрв комуто се слъдва. Другить имъ обноски и действия, които наверно сж известни, свидътелствуватъ тъхната любовь и преданность къмъ русить, на които ласкателствуваха, до гдъто си изиграхж ролята. Вржмето ще открие на русситъ още много нъща, стига само тъ да бъджтъ внимателни и да правіжтъ сравнение съ постжикит на либералит в. Тв скоро ще са убъджтъ въ любовьта и на еднить и другить и ще увидать кои тръбаще да се подкрепжтъ на властьта. Либералить си испълнихж длъжностьта и къмъ отечеството си и къмъ освободителить си, ть см днесь свободни отъ съка отговорность и съ прискърбие гледатъ на онова, което става. Нъ каквото и да стане, гръхътъ нетръба да падне само на консерваторить, но и на ония, които ги подкрепяхж.

Политиката на нашитъ консерватори е дълбока, но дъното и плитко! Тъ нетръбваще така наведнъжь да се откривать, преди да се съединить съ либералить, защото ще изгубыть спечаленото. Либералить са изгонихм, изгубихж, утръ и консерваторить ще са изгоныть и тв ще изгубыть; и каква полза отъ това? Нито на еднитъ нито на другить. Това не е вече политика, това см необмислени постжпки. Ако си познавахме интересить, ако бъхме истин-

ски приятели на отечеството, помъжду ни нетръбваще да има разногласие, вражда и гонения. Днесь щъхме да бъдемъ силни, състоятелни да извършимъ сичко, каквото намъряхме за добро, а така разединени, пропали сме и напраздно е труда. Опита ще покаже на нашитъ консерватори, конто се считатъ въ сила, че не сж въ състояние да извършжть каквото мислътъ, тв невидимо ще изгубътъ и последнята си силица, защото непостжиих умно. Тв неисках да предвидімть какво може да произл'язе отъ тъхното повъдение, какво може да сполети и самить тъхъ отъ клеветить, които хвърлихж толкось зломисленно върху своить братия. Връмето наближава да покаже сичко, още единъ два "Голосъ русскаго" и навърно нашитъ консерватори ще разбержтъ гдв са намиратъ. Ще заборавятъ и интерпелации и Балкани и згради и сичко. — Тогава ще са поразговоримъ по-нашенски, ще станемъ приятели, ще са обикнемъ, ще са свиждаме, нъ и ще са озъртаме.

ДЕПО

съ

Фармацевтическа лаборатория.

Пръди да кажемъ нъщо за депото съ фармацевтическа лаборатория, ще споменень за специалист тъ, които отъ преврата насамь са доведоха въ България, за да ни организирать, и мъжду които мнозина нъматъ никаква специалность. . .

Мъжду специалиститъ, които безъ съмнъние сж най малко специалисти, на първо мъсто стоятъ Инспектора на санитарната и Началника на апотечната части. Това го казваме, защого до колкото ни е извъстно тяхна милость, нито въ отечеството си, ниго другадъ сж са занимавали, нъкога съ организация на санитарна часть, и работата която имъ са повъри е много по добръ позната на кой и да е местенъ докторъ и апотекаръ. Тъ са още безполезни, защото мъжду нашить съотечественници специалисти, най многото сж медици; има и нъколко апотекари. Споръдъ официалнить списъци въ Съвърна и Южна България, практикуватъ по вече отъ 100 медици българи.

Нъ като не см специалисти — нашитъ организатори и като не сж погребни, както и сами знаятъ, сближиха ли са съ своитъ събратия медици и апотекари българи и като изучатъ нуждить и сръдствата за устроявание санитарната часть, да стане поне мислимо че ще отговорять до негдъ на назначението си, за което сж повикани и за което тъй щедро имъ плаща хазната? Не ми е работа и не щж да се простирамъ върху дъятелностъта и пр. на г. Генералъ Инспектора, нека кажать медицить, на които е прямъ началникъ и комуто сж подвъдомственни, а азъ утвърдявамъ че г. Началникъ на апотечната часть, ако и да служи печти отъ двъ години и е обиколилъ България, нъ е останалъ за эпотекаритъ се толкова страненъ, колкото е билъ кога е живълъ въ своето отечество, а за уреждание апотекитъ, нищо не е направилъ, и те оставатъ въ сжщото мизерно състояние, въ коего са намираха и пръди освобождението ни. Циркуляритъ които издава. като н. п. И. Н. . . . съ който са пита, "каква печалба искать апотекарить за лысоветь си." ся поне смъшни Иъ това още не би било нищо, а какво да кажемъ, когато виждаме при Началникъ на апотечна часть, специаленъ чиновникъ, ставатъ работи, по неговата специалность, които ще докарать явна връда за страната и за българската хазна. Какво да кажемъ като подъ носа, а може би и по съвъта на г. Началника апотечната часть се открива депо съ фармоцевтическа лаборатория на основание следующия

Докладъ № 1766.

ни белници, а тъй сжщо и за войската се иждивяватъ ежегодно за лъкове около 80,000 лева.

При исписванието на тая сумма лъкове изъ странство въ малки количества се препраща сумма до 19,000 лева, безъ да се взема въ внимание митото и превозванието. Между тъмъ устройството на депо съ фармацевтическа лаборатория ще струва и за съдържание персонала: единъ провизоръ 6000 лева, единъ помощникъ 3000 л., единъ фармацевтически фелшеръ 1200 лева, двама слуги 1200 лева, наемь помъщение 4000 лева и приспособление едновръменно около 6000 лева. Като взехъ въ внимание ползата и економията за държавното съкровище, кояго ще стане (следъ три години депото ще се обдържа само), и че много мъстни льковити сръдства ще се употръбягъ въ дъло, честь имамъ най смиренно да моля Ваше Височество, да благоволите и разръщите: 1) да се отпуснать 10,000 лева за устрояванието на депо съ фармацевтическата лаборатория. II) за личний съставъ на персонала въ депото и помъщение до края на н. г. сумма 3,800 лева и за устрояванието да се земе изъ § 18 ст. У отъ бюджета за настоящата година.

> Управляющий Минист. Вътр. дела Д. Д. Агура.

(Държавни въстникъ брой 105).

Съ този докладъ, незнаемъ какво е искалъ да ка же Г. Агура, защото е написанъ твърдъ не ясно, нъ на свост тръбва да се разбере ето какъ: "за аъкове нуждни за болници и войска разходватъ са годишно 10 000 лева. нъ ако те са испишатъ изъ странство ще струвать, безъ превозъ и мито 19 000 лева. Оскрили са депо, съдержанието му съ персонала наедно ще стру ва около 20 000 дева, т. е. лъкове и гъдержание око ло 40.000 лева за година — 120.000 лева за три години Тжзи сумма, безъ депо. би ся изразходоваля въ три години (три години по 80,000 лева 240 000) и ето защо ся казва въ доклада, че слъдъ три години депото само ще ся издържа.

Откривание на депо, както по надолу ще докажемъ никакъ не става съ цель да ся икономиса на хазната а напротивь, піригь на тжзи хазна са пржекать най немилостико, това тело са открива зада покажать специалистить, че вършить работа да станатъ едно по много правителственнитъ учреждения, кое то тоже си има свояга полза, и най съгнъ да сж доведатъ още нъкои специалисти, както са и доведе апотекаръ за депо, съ нечувана до сега за апотекаръ заилата 6,000 лева въ година и 400 лева дохожданието му изъ Россия!

Лъкове за 19, 000 лева никога и никадъ не са продавать за 80,000 лева. Това са вижда отъ цвнорасписа на бившата въ Руссе Дрогерия на г. Зании, изъ която болници и дружини купуваха лъкове, този цвнораеписъ едвали е 30 % по-скъпъ отъ таквизъ изъ Виена. А за още по евтено, много болници изъ България и то най гольмить отъ Шуменъ, Търяово, София, Руссе и пр. исписваха лькове направо из странство, отъ дето ще ся исписвать и за бъдъщето депо. Кадъ е следователно, нуждата и економията която ще стане за хазната отъ депото. На ли ще ся прахосатъ изъ тжзъ нешастна хазна оше 20,000 дева за поддър жание дено, и още освънъ тъхъ други 10,000 лева, като загуби оть разтеглявание ліжоветь, оть развалени и исключени изъ употребление лъчебии въщества, както става въ сичкить складове за лъкове. А за приносъ и митото което са губи за хазната и еще колко други?

Колкото за мъстнитъ лъковити средства, които ще ли да ся употребявать въ дъло и за които са споменува на края на доклада, неструва и да са говори, защото е извъстно на синца ни, колко сж и какви сж тъзи лъчебни средства: малкото растения съ лъчебни свойства, които растать въ България, иматъ незначително употръбление и по извъстни причини (за събирание и пр.) ще държать по сяжно отъ колкото ако се купіжть въ Виена.

Лъкове за болници и дружини, трябваше да се доставять не отъ самить болници и дружини както бе до сега, или отъ депото както ще става за напръдъ, а оть частнить изъ Вългария апотеки и тъй до негдъ да ся даде възможность да ся поддържать и добръ устроять тъзи апотеки, за да може населението да си копу-За сжществующить днесь въ Книжествого окраж- ва доброкачественни лькове. Ако въ болници и дружини изъ България ся приготовять лъкове за 500-1000болни, а въ частнить апотеки за 59,000 — 100,000 души, не е ли явно че ако надлежното началство бе съставено не отъ специялисти, а отъ хора на конто имъ е присърдце общественний интересъ, щеше да ся погражи по напръдъ за общото здравие, а посяъ за несвоевременни и не на държавата полъзни учреждения. Нъ неможе другояче, днесъ сичко тъй отива

Единъ Апотекаръ

Н В Щ О

3A

храната на человъческото тъло.

Ивлъчено

(изъ "O vyzive lidského tela" на Карла Старий.)

защо ядемъ?

"Глупавъ въпросъ," ще ръкътъ мнозина отъ читателить: «Защо ядемъ? Ядемъ защото сме гладии, ядемъ за да сме сити, а нъкога ядемъ и за развлъчение на връмето си, а особно, кога ся падне нъщо хубавичко, защо да го оставиме?"

Добръ! Нъ кога сме гладни? «Гладни сме, « ще отговорятъ мнозина, «тогава когато се смъли всичката храна, която изядаме, когато се испразни стомахътъ ни. Това е тъй по нъкогажь, нъ не всякога. Не ти ли са е случвало, любезний читателю, по нъкога ненадъйно да ся разгиввишь, или дълбоко наскърбишь или най послѣ отъ нъкоя случка изведнажь, да ся развъселишъ? Помисли си, въ такива случаи, не е ли ти пръминавалъ напълно гладътъ, тъй чтото си съвсвиъ забравялъ на ядение? Така е; защото отъ радость и жалость, человъкъ може тъй добръ да распъди гладътъ си, както това става отъ пушение на тютунъ или употръблявание опия (афионъ) и спиртливи пития. Има много душевно развалени, има много болни, които дълго врвие неяджтъ за това, защото вечувствоватъ никакъвъ гладъ; наопъки случявало ся е на лъкари, които като сж приглъдвали болни, намървали сж, че болний е биль съ пъленъ стомахъ, при все това той непрестанно е, казвалъ, че е гладенъ и е искалъ да яде.

Огъ това ясно ся вижда, че да ся опръдъли какво нъщо е гладъ, не е тъй лесно, както са показва на първъ погледъ, и за чудо би ся видело всякому, като чуе, че человъкь и съ пъленъ стоиахъ може да умръ отъ глада или както казвать отглада.

Лампа неможе да гори безъ газъ или безъ нълое запалително въщество; нема ли фитиля храна, угасва пламъка. Сжщето това е и съ человъческото тъло; и въ нашето тело ся възбужда топлина, която неможе да стане друго яче, освънъ съ горение, разумъва ся, горение безъ пламъкъ. А отъ гдв ли ся взема въ человъческото тъло — за това чудно горение — нужний материалъ? Този материалъ сами ний даваме на тълото си и наричаме го храна. Иъ съ това не сме още свършили.

Всякой, който ся е уморилъ отъ каквато и да е работа, нуждае ся отъ спокойствие; това спокойствие; нетръбва да бъде толкова, колкото отъ добра храна. Съ празенъ стомахъ бива полегно, нъ съ ситъ е по добръ. Гладний пътникъ едва влече краката си, нъ ситий бързо крачи.

Следователно съ храната, не само утопляваме телото си, нъ го усилваме къмъ тълесни и душевни дъйствия, а още набавяме изгубенните отъ работение сили. Всяко гольмо усилие извършено отъ нашето тело, нуждае ся отъ повече хранителни въщества, тъй както на по голъмъ и по силенъ пламъкъ отива повече газъ, отколкото на по малъкъ и по слабъ. -- Работението твлесно или душевно, твжката работа, лошить обстоятелства правять гладъть, който е знакъ, че изгубеннить сили, тръбва да са натъкмять съ храна. Прилъжно работливий человъкъ, ся нуждае отъ повече и храна, отколкото бездъленъ работникъ, - вимно връмя той ся нуждае повече, отколкото въ летно; на съверь по много, околкото въ топлить южни страни: кол кото по много топлина е нужно за тълото, толкова повече храна изгорява въ него, и толкова повече тръбва на ново да притуряме. — Ядеме, следователно едно, за да удържимъ телесната топлина въ еднаква мера и второ, да набавимъ изнуренить телесни сили; гладътъ ижить е, както ученить казвать, всеобщо чувство на недостатъвъ материални въщества въ кръвьта.

II Человъкътъ е просто гатанка.

Дътето, което нищо неразумъва, неможе да говори още, употръблява майчиното си млъко, отъ което живъе, расте и са развива както тълесно така и душевно. Не в ли чудно! Отъ млъно, отъ чисто млъно си образуватъ вости, зжби, косми, очи, ногтье, мъсо, нерви и стотини още други нъща! Каква чудотворна фабрика е това человъческо тъло! Наистина, ако всъкой самъ да незнаеше праобивновенното това нъщо, съ спръстени ржцѣ би/ извикалъ: Не, това не е истина, това е

по-отблизо, ще видимъ още по чудни нъща.

Тази фабрика неизработва само чистить на чело въческото тъло, тя и сама себе си изгражда и то пакъ отъ нищо друго, освънъ отъ майчиното мяжко. Какво е разума на всичкить философи, мидростьга на всить учени и искуството на всички художници при тази мждрость, кояго единственно, напогладъ, отъ най простъ материалъ, сътворява най искусно нъщо, чудо творното человъческо тъло?

Не по малко за чудение е и това нѣщо, което ученить, наричять промьнение материала въ человъческо тъло.

Свъта истина, а и доказано е, че всичкитъ чясти на нашето тъло постепенно, постепенно ся мъняватъ т. е. че старить въщества изчезвать, като ся замьствать съ други, по нови. Съ нашето тъло работата стои така, както съ въхта стъна, отъ която зидаря постепенно и непръстанно вади по една вътха тухла и 1ж заменява съ нова, до тогава, до гдъто промъни всичкитъ вътхи тухли и стъната стане нова. Человъкъ чръзъ дихание вкарва въ гърдить си въздухъ и послъ накъ го изхвърля; нъ воздуха, когото изхвърляме, е съвсъмъ другъ, отъ онзи, когото сме вкарали въ гърдитъ си. Следователно чрезъ диханието ся извършва промепението на въществата, на мъстото, на които влъзвать нови, а употребеннитъ — стари — вънъ ся из-

Това промънение на материала, за което ще поговоримъ по-пространно, ако ни ся удаде случай, е неизбъжно нужно за запазвание здравието и живота. Работата на нашето тъло състои главно въ непрвстанно промънение старить выцества за nosu.

Троянъ

К. Т. Геновъ

НАРОДА И ПРАВОСЛАВНАТА НИ ХРИСТИЯНСКА ВЪРА.

Народа ни исповъдва Православната Християнска въра, той високо почита тая свята въра, држжи ся твърдо о нея, но не до толкози съзнателно, щото да може да приема отъ нея оная душевна храна, отъ която да може нравственно да ся възвиси. И вма згръшимъ, ако кажемъ, че ученията и различнитъ постановления на Православната ни Християнска църква както и значенията имъ, сж отъ масата на народа ни токо-ръчи отдалечени и непознати. За всичко това има и причина.

Ний сме ся оплашили отъ едно малочисленно число така наречени протестанти, които сж надошле въ отсчеството ни; народнить ни въстници, отъ които първиять бъще «Славянинъ,» испълзиха една отъ святитъ си цъли, като ся произнесоха върху распростране нието на протестанизмъть въ нашето отечество, сжвътваха когото тръбва да се зематъ потребнить мърки. Това тръбваше да стане, за да се пръдпази върата ни, да ся ненарушава учението и отъ протестанскитъ проповъдници. Но и това не бъще достаточно. Само съ едно голо проповъдвание, да ся пръдпазваме отъ протестан тить, нищо друго нема да произлъзе, освънъ една безцълна и несмзнателна отраза единъ противъ другл, а защо и за какзо, не се знае. Съ това неискамъ да защитявамъ протестантитъ, а да покудък насъ — Православнить, не, азъ сжиъ далечь отъ тази мисжль. Ръчьта ми е, че тръбва въ това отношение нъкакъ по благоразумно и основателно да постживаме, и сръдствата, съ конто да можемъ да отблженемъ учението на протестантить, да бжджть духовии и въ православниять духъ, а не насилственни.

Казахме по горъ, че ученията и различнитъ постановлений на православната ни християнска цжрква както и значението имъ, сж отъ народа ни токо ръзи от далечени и неопознати. А коя е причината?

Имаме свои пастиреначалници: владици, епископи пжрвоевященници, священници, Архимандрити, и други по тая часть религиозни водители. Цальта, на нашитъ пастироначалници както и на тъхнитъ подвъдомственни служители — священницить — е, да им геводять народа ни по учението на православната ни цжрква, да го хранягь съ духовна храна, и поятъ съ духовно питие, съ една речь, да подкрепять нравственната страна на на рода ни, за да може да отговаря на християнското си

Сега, за да можемъ положително да отговоримъ именно кон е причината, та народа ни е огдалеченъ така отъ цжрквата, требва най напръдъ да видимъ: като какъ нашить пастири испжиняватъ своить си давжно сти и по какъвъ начинъ?

Тукъ отговоръть е много лъсень, па може да ся подкрени и съ много очевидни доказателства. Думата ми е за онъзи изъ помъжду нашигъ пастири, коиго нематъ присмрдце да испминяватъ точно вмзложената имъ духовна даъжность. Нека оставимь за сега священиицить на страна, на да земеме пръдъ видъ тъхного духовно началство. Священницить съкоги, имать предъ видъ своето духовно началство и отъ него очакватъ що годъ добри наставления, поучения, заповъди и проч.

невъзможно! Нъ това е така; защото в ръме ли ся Сега дохожда единъ владика въ едно село, било по нъкон причина, той, когато се сжберать по край него селянеть, ще гльта да ги уведе у цжрява, ще свъти вода, ще ги изржен и нищо повече. Сжбранить селяне жидни за словото Божие, очаквать оть него да имь каже ньщэ. Това зависи отъ волята на Владиката. Ако той шз, щз каже итколко думи за наставление на селянегь, ако ли не, то той тогава, посръдствомъ священника на сжщото село, ще иска заплата за водосвъщението и то дупла заплата!! Явни примъри имаме

Много ми се чудно видъ това, когато ми ся каза отъ единь селски священникъ че единъ старъ Владина, когато му ся дало отъ селската община една жжятица само за едно посъщение, той ся така разсмрдилъ, щото очуди и самить присжтетвующи. Най послъ, хората и безь вола, принудиха са да му даджть още двъ жжлтички, та така ся той поуспокоилъ!!! Само това ли е? Не е ли за чудо, и това: Владика да заповъда по епархията си на своитъ подвъдомственни священници, съкой да му проводи по едно руно вжлна, масло, сиренье и прочее . . . ?! Единъ священникъ отъ Ломскиять окрыть на талига съ конь е каралъ гъски за домъть на своять духовенъ началникь!!

Его отчасти какъ духовното началство на една епархия испълнява своята висока длъжность и следователно народа ни какъ ще може основно да се запознае съ нравственното учение на нашата православна църква? Его и главната причина която лишава народа ни оть средствата, чрезъ които той да може вравственно да ся възвиси.

Неотказвамь, че немаме и такива пастироначалници, които отъ сърдце и душа да не испжлняватъ святата си духовна длъжность къмъ народа ни, имаме, но малцина! Желатеяно е, щого нашить почитаеми владици да зематъ по въ сериозно внимание народа ни и да испитать като какжвъ е той къмъ своята православна въра и какъ испълнява ученията и. Огромната плата, която единъ Владика зима отъ гжрбътъ на народа мисліж, че ще може да му даде свободно положение да размишлява и да ся потруди да раздава духовна храна на своето стадо. Никой не ни е кривъ, нито протестанти, нито католици, нъ сме си ний сами криви, защото не щемь да ся погрижимъ единъ за други, та да си поправиме недостатоцить и гръшкить отъ които страдаме.

Връме е, щого нашите пастиреначалници да оставатъ политиката на сграна, на да ся заловять да подигнатъ нравственното положение на народа ни и да го запознаять съ истинското учение на нашата Православна Хрисгиянска въра, доста толкось да го държиме въ заблуждение. Връме е казвамъ, и тръбва това да ся земе въ внимание.

С. Прогорелецъ (Лом. Окр.)

Искреновъ.

Горня Оръховица. 16 Януарий 1883 г.

I'не редакторе!

Моля ви имайте добрината да вместите въ единъ отъ най ближнить броеве на уважаемия ви въстникъ слъдую-

Както въ нѣкои и други градове и села въ България, читалищата или дружествата дадоха театрални представления презъ праздницить Рождество Христово и по повата година, така и нашето Гор. Орвховско читалище "Напредъкъ" въ едно отъ заседанията си ръши да представи за 26 и 27 Декемвр. Драмитв: "Райна Княгиня" съ комедията "Михалаки чорбаджи", а послъ и "Невенка и Светославъ" съ комедията "Килия" и "Свътулка". И наистина, представленията станаха по всичко отлични, а особено когато се пръдстави драмата Нъвенка и Свътославъ; когато се подигна завъеста въ първото дъйствие, ецената представляваще настояща гора. Всичкитъ Свътославови другари, облечени и въоружени споредъ както изисква самата драма, споредъ както се носели тогавашнить Българе, т. е. облечени съ были и обтегнати ризи и панталони, съ царвули на крака, бъли навуи съ черни върви, въоружени съ щитове, лъкове копия, стрели и сабли, всичко това представляваше една изящна картина. Отъ високия и ясния говоръ и телодвиженията на актиорить, публиката следъ паданието на завесата, заглушаваще за-

лата отъ безбройнитв си ръко-плескания и повтарянието на думить: брава!

На вевко едно пръдставление залата се препълнеше отъ публика. Но при всичко това и мъртва тишина владвеше въ връме на всъко дъйствие. Съ една дума публиката се задоволи крайно. И тъй представете си сега като какви се биле горне-оржховскить театрални представления и да ли требваше врѣменно да се поблагодари на г-да актеорить, поне съ нъколко лъскави думици, а то съвсемъ на противъ. Сеирджии на готово много.

Единъ Зритель.

Пишжтъ ни изъ Ловечь:

Тия дни Ловчанский околийский началникъ ходи да описва оржжието, което са намира по населението въ околията. Отъ върно мъсто са научавамъ, че и на градский кметъ било предписано да направи сжщото въ гр. Ловечь. Никой не знае защо ся описва оржжието. На 15-й того представи ся драмата "Добъръ Хайдутинъ", за въ полза на Ловчанското дружество "Учение". Въ това участвуваха всичкитъ учители и учителки и нъкои отъ гражданитъ, ролитъ си играха много сполучливо. Тя ще ся представи и сега въ сжбота вечеръ.

PASHN

Тия дни мина презъ градж ни турския посланникъ въ Виена Етемъ паша, който е повиканъ телеграфически отъ Султана, немедленно да се отправи за Цари-градъ. При пребиванието му въ Руссе, нъкой отъ гражданитъ са сръщналъ съ него и на дълго разговорилъ вырху сичко. Той съвътвалъ, строго да се пазимъ отъ чуждитв компании, отъ които признамъ, че е пропаднама турската държава. Престарелия паша, съ любопитство разпитвалъ за нашето положение, особенно кой ималь по-гольмо влияние при Н. Височество княза: консерваторитъ ли или русситъ? - На въпроса: защо се вика въ Цариградъ, отговорилъ че не знае.

Научаваме са че ново-появившить са томболи, които се разигравахж изъ кахвенетата, за пуйки, куркои и печени прасета се забранили отъ властьта. Какъвъ ли кахжръ е обвладалъ ония, които се бъхж предали на тжзи славна игра!

Нъкои прокурори биле на мнъние да си даджтъ оставкитъ, ако се замъняли настоящитъ Сждебни Вр. Правила съ други. Добъръ имъ пжтъ, ще имъ кажить консерваторить, а и либералить ньма заплачить за тьхъ.

Въ Свищовъ консерваторитв насмалко щели да произведжтъ ново "протестантъ мохарабеси"! Като се извъстили че новоотвореното протестанско училище въ градж имъ, не са закрило, скочили и протестирали. Тая имъ постмика до една степень е за похвала и неприлича на оная за пуйка кавгасж. На всжув ако се настоявание да се закрижтъ протестанскить учебни завъдения, които сж излишни за старната, можахж да си отиджть, отъ гдвто сж дошле и глупавить проповъдници, които раздиратъ на-

ското Общинско Управление въ Руссе, да обърне вниманието комуто се слъдва върху фенерить по улицить, да се пущатъ да светитъ, както се слъдва, а не като едно кандило. Въ нъкои улици фенерить светить равно съ свътлината на една свътулка! Въ такъвъ случай подобръ е никакъ да се непалытъ, за да нъма и за тъхъ предвиденъ масрафъ въ градския бюджетъ.

Научаваме са че тия дии, мъжду членоветь на Руссенското Градско Общинско Управление се появило ивкакво си неспоразумъние и спречкванието било доста сериозно. И. Д. кмета искалъ ужъ да уволни единъ градски ревизоръ, а членоветь не биле съглясни, работата се отнесла чакъ до кмета Ив. Симеонова въ София, който промънилъ намъстника си и непозволилъ да се уволнява никой, въ неговото отсжтствие.

Благодателното дружество "Съединение" въ Руссе на 25-ій того въ Недъля вечерь, ще представи драмата "Райна Княгиня" и комедията "Изгубенъ Часовникъ". Представлението ще стане въ салонътъ на Ивана Газурковъ и ще почне часътъ по 8. — Цѣнитв еж доста умврни: 4, 3, 2 и 1 левъ.

Въ Видинъ театралното дружество "Вида" дало за въ полза на бъднитъ ученици преставление драмата "Иванку," публика имало много и останала твърде благодарна.

Неспоразумънието мъжду Черна-гора и Турция още се продължавало. Нъкои въстници съобщикъ, че станали и сблъсквания на границата.

Руския министръ на Външнитъ дъла г. Гирсъ на 12 того престигналъ въ Виена, посръщнать отъ сичкить агенти. На 13 того г. Гирсъ билъ приетъ на частна ауденция отъ царя, която траяла половинъ часъ.

Оставката на Г. Т. Икономова отъ членъ на Държавний Съвътъ са приела по собственното му желание.

Изъ Беброво получихме една дописка, въ която се описватъ непристойнитв двла на едного отъ мъстнитв священници. Връме е щото напитъ священници, да обърнатъ по-сериозно внимание на повъдението си и да не даватъ причина да се пише за тъхъ по въстницить, което нъма да имъ служи на

Научаваме са че сестрата на покойния Български войвода Стефанъ Караджа, била отдавно връме въ градж ни, повикана ужь да и са опредъли пенсия, а била оставена безъ всека помощь, лишена отъ насущния хльбь и въ чужда кжща! Това е 40ста жалостно, да се остави тая немощна жена безъ всеко подкрепление, да си оплаква живота въ странство, никому не мила и недрага! Ако Правителството неможе или неиска да помогне на тая злочеста и бедна жена, която е допла въ отечеството ни за подкрепление, ивма ли въ насъ хора патриоти, ивма ли Благодвтелни дружества, които да спомогнжтъ на тая бъдна жена, да не мре отъ гладъ? Защо сж въ градж ни двътъ Благодътелни дружества, защо събиратъ волни помощи и

на сестрата на най-отличния народенъ герой, който стана жертва за свободата, отъ която се наслаждаваме? Надъваме са че реченнить дружества, ще побързатъ да ен непълніжть длъжностьта, като принесжть на въпросната майка една помощь.

Берекетъ версинъ! получихме обратно 55 стот. отъ Руссенската Телегр. Пощенска Станция, за недоставенната ни въ Варна телеграима, съ престжиното, бунтовническо и вредително съдържание: "кои са избрахж"!!?.. Нашить телеграфии станции и безъ приходъ ще съществуватъ!

Единъ либералъ въ Силистра, сънувалъ въскресението на нашата конституция! Не стига дето са въздиша за неіж, но почна и да се сънува! – Дано се зождие съня на Силистренския либералъ.

Русския посланникъ въ Букурещъ Князь Уросовъ, заминалъ за Визна да поздрави министра Гирса.

Споредъ сръбскитъ въстници, сичкитв велики сили са отказали отъ капитулациить въ Сърбия и за напредъ чуждить подданници подлежжть напълно подъ мъстната сръбска властъ и сждове. Съ това Сърбия става напълно суверена държава.

Най-главния хайдукъ Петръ Деспичь, който върлуваще дълго време въ Сърбия, като обираше и убиваше на когото нападне, тия дни билъ убитъ отъ единъ селянинъ.

Една телеграмма изв Рига извъстива, че на 11 того пръзъ нощьта изгоръло Митавското позорище. Причината на пожара била още неизвъстна. Зданието било осигорено при Московското осигорително дружество.

Споредъ "Българ. гласъ" (брой 2 отъ 12 Ян. т. г.) Настоящето Народно Събрание въ София, било най-сериозно въ България! Представителитъ отбирали отъ сичко на свъта т. е. всезнающи! имали лозя, чифлици, търгували, ходили въ Авропата, видъли (пръзъ ръшето? р.) Банки, отбирали отъ мъханизамъ, отъ смътка, земали, давали, хасжлъ келямъ ербапъ хора! Блазв ни на душата, че имаме такива велики хора за представители! България за кратко врвме ако невъскръсне, то ще ожде голъмо чудо! Слава на "Българ. гласъ", за новото му откритие, навърно са е посмвяль, к йто го е прочель.

Приказватъ, че мъжду новобранцитв имало много болни, по причина на пжтуванието имъ отъ едно мъсто до друго за опредъленитъ си дружини; отъ друга старна и зимата, която бъще доста силна, вижда са да е повредила здравието имъ.

Руссенския военечъ клубъ, приготовлявалъ да даде единъ особенъ концертъ за когото обученията следвали отъ нъколко седмици. Ако бъхж дали нъкое представление, по-полезно щъще да бжде, отъ колкото концертъ съ клавиръ на ноти.

Окражнитъ доктори въ насъ се оплакватъ, че имали много работа, като Нъколцина граждане умоляватъ Град- др. кому тръбва да спомогнатъ, ако не неможатъ да се задържатъ два дни на едно мъсто. И дъйствително тъ см въ правото си, защото въ едниъ цъль окржгь, могжтъ да ставатъ съкий день разни произпествия, които да изискватъ личното присжтствие на Д-ра, въ такъвъ слачай за Д-ра изма да има спокоенъ часъ, той тръбва да пътува отъ едно мъсто на друго постоянно, което е свързано съ голъми мъчнотии. Това несносно положение на окржжнитъ доктори въ насъ, тръбва да се земе въ сериовно внимание отъ Главното Медецинско управление и да имъ са улесни работата, като са назначатъ особенни околийски доктори.

"Български гласъ" съобщава, че за издаванието на новия органъ "Балканъ" въ София, ставали особении събирания. Въ едно Събирание, бити имущия главенъ редакторъ на този органъ Г. Молчановъ казалъ, че за издаванието на въстника, едно тайно лице, щъло да иждивява! Въ такъвъ случай "Балканъ" не може да бъде чисть народенъ органъ, нито може да се очаква отъ него нъкоя облага; когато той ще са поддържа отъ частно лице, то това лице, непременно ще има и накоя цаль, която за да постигне, наумилъ да поддържа и единъ явенъ органъ. Не "Балканъ", нито сичкить планини нъма развъсельтъ народа и поправіжть днешното положение, освѣнь поробената "Конституция"; тя е Балканъ, тя е балсамата на народнитъ болки. Народа не ще Балканъ, нито въстници, нито книги, нито училища, той си иска конституцията. Дайте му ж и ще видите радость, ще видите задоволствие и успъхъ.

Тия дни престигналь въ Руссе изъ Варна единъ новъ проповъдникъ конетитуционалисть, който свикаль пъколко лица и имъ предложилъ своитъ високи проекти, съ които убъждавалъ слушателить, че това било най-сполучливото сръдство за въдворение на отхвърлената въ насъ конституция. Той предлагалъ, да се иска повикванието изъ Росия на Г. Г. Дринова, Иванова и др. лица, на които да се повержтъ министерски постове, като се задържатъ Г. Г. Соболевъ и Каулбарсъ. Чрвзъ това той мисли, че щели да се поправътъ работить въ насъ. Присмтетвующить му възразили, че сичко може да стане, нъ предварително тръбва да се земе мнънието на народния водитель Г-на Цанкова, на когото безъ съгласието нищо не може да се произведе. Проповъдника на това не билъ твърдъ съгласенъ, той мислелъ че безъ Цанкова по-добре щевло да ожде. Въ кратцв тоя Г-нъ вижда са да е сънувалъ нъщо и иска да го ожитьори. Ние му желаемъ добри сполуки въ новия акжаъ. И неговата прилича на: "праздна мара, тжпанъ била".

Въ притурката на брой 2 "Български гласъ» има помъстена една статия подъ заглавие: "за специалистить по судебното обдомство» написана отъ вещо перо и доста безпристрасно. Въ същата статия прочитаме и слъдующето:

II). Слѣдъ туй ний питаме да ни кажатъ, че ако специалистить прокурори си даджтъ оставкить слѣдъ прилаганието на новия законъ за сждоустройството, Българското Правосждие ще претърпи ли пѣкакъвъ ущърбъ? Ний сми увѣрени, че то нѣма да претърпи пикакъвъ.

Въ времето на своето пребивание въ България тв не сж направили туй, косто правителството е очаквало отъ тъхъ като отъ специалисти и ако е думата да се препознае за дълго време още, че Българитъ не см способни да засматъ прокурорски дължности, то е желателно да се призоватъ человъци, които чрезъ своитъ познания, чрезъ своята си опитность, чрезъ своята си дъятелность да ни внушаватъ почетъ и уважение и да подготовятъ отъ насъ за напредъ способни сили за Правосъдието.

Ний обаче не мислимъ, че прокурорската роль съдържа таквази преммдрость, която е недостжина за българина — прогресистъ — който се е пожертвувалъ всякога на сждебна кариера, която кариера, е всичкото негово бъджще.

Ний имами достатъчно примъри чрезъ лица, които сж били помощници на прокурора, конто съ частния си трудъ, съ практика, сж достигнали да си обяснять прокурорската роль поне на толкозъ на колкото я разбиратъ прокуроритв специалисти, но като сж глвдали, че ги лишаватъ отъ справедливото право за напредъкъ и имъ турятъ неприходима черта за достигванието на прокурската дължность, тв не сж виждали другъ исходъ, освънъ да промънятъ образа на занятието си, тъй като чрезъ своето си оставяние на дължность помощ. прокурора, не имъ остава друго нищо, освънъ да носятъ тв сами всичкото бреме на институцията, прокурорски надзоръ, и да ощущяватъ неприятното чувство, че тв търпятъ туй бреме, само по причина че сж ги превжзгласили за неспособни, да стоятъ ввоглаве на институцията и да направятъ за нея туй, което тв можать тый както въпроса за напредъка на техното отечество стои много по-близско при сърдцето имъ отъ колкото при сърдцето на другиго.

Намираме не безинтересна за нашить читатели слъдующата окржжна заповъдь, която е пратилъ тъзи дни ромжнский министръ на вжтръшнить дъла г-нъ Кизу до всичкить окржжни управители въ Ромжния относително изборить за общинскить съвъти, които станахж на 20 т.

Господине Управителю!

Следъ неколко дни изборите за общинскить съвъти ще станжтъ по всичката държава. Законната и естественна борба между разните аспиранти на тъзи почетни служой вече захванж, и правителството вижда съ вжтрешно удоволствие, че гражданитъ шаватъ, съвътватъ се помежду си и не стоятъ хладнокръвни при избиранието на онвзи, които се отнасять до техъ най близско, и отъ разумностьта или легкостьта на конто ще зависи напредъка и процъвтяванието или напущанието и съсипванието на милата имъ община. Дано сполучжтъ напълно всички въ добрить си патриотични намърения.

Това, което тръба да бжде, господине управителю, и сега предмъть на грижитъ ви при живата и съживителна правственна и конституционална агитация е: да гледате и да внимавате, щото никадъ, никакъ и по никаква форма държавнить службани, каквито и да са ть, онван, които по закона см облечени и съ най-малката публична власть, били тв службани административни, финанциални дори отъ народното отпълчение да не би да бъркатъ по изборить на държавенитв (гражданитв и селенитв) за никоя отъ идеить, за никое отъ началата, които еж си паписали тв на поборническото знаме. Тв ще могжть да си упражнять правата, да гласувать по съвъетьта си, само съобразно съ закона.

Правото да гласува, да произнесе господарский си и безапеллационенъ вердиктъ принадлъжи на избирателя и само на него всъко налъгание, всъко внушавание дори отъ администрацията е не само нагубно за това неограничено право, но може и да затрие свободното му и истипното оцънявание и тогазъ... и тогазъ вмъсто добро, ще имаме зло.

Бждъте прочее господине управителю, напълно проникнати отъ тая въра на правителството, и распоредъте се съ всичката си ревность и съ всичкото си благоразумие, щото свободата на изборитъ да бжде преди всичко едно истинно дъйствително нъщо, една истинна борба и една побъда дадена и спечелена за всички еднакво на полето на свободата, реда и закопностъта.

Желая и желаемъ всички, щото нито едно оплаквание, нито едно законно и оправдано протестувание да не се вдигне въ никой жгълъ на държавата противъ пашето управление, и за това направъте за да се отнасятъ и да се владатъ ссички тъй, щото подиръ великий и тържественний депъ 20—21 Януарий да бжде, да се чува еднодушенъ гласъ по всичката държава: законъ свободенъ, правителство свободно, избори свободни.

Принмъте, господине управителю, монтъ почитания.

Министъръ (подп.) Г. Кизу.

Н. В. Ще дадете незабавно най-голъма гласность на това окржжно чрезъ обнародванието му вь мъстний печатъ.

(Telegrafulf M. 3208)

НОВА КНИЖКА РАЗСКАЗИ

за

земний животъ

сто

Александръ Ивановъ

Привелъ и издалъ Кр. Ив. Мирски

0 гъ 4 печатни коли Цъна 50 стот.

Настоящата книжка по съдържанието си, заслужва да си ы купи съкий, особенно Г-да учителитъ, на които може да послужи и въ званието.

ИЗВЕСТИЕ

Двете книжки — Отечествоведение и Естествоведение за трето отдъление на първоначалните училища — са намиратъ за проданъ, при книжарницата на Хр. Данова, въ Ломъ-Паланка; който желае отъ техъ, нека са обърни направо до реченната книжарница.

R-82.

Сининининининини

Скоро печатницата на в. "Славянинъ" въ Русчукъ, се нуждае отъ двама словослагатели, които да знажть свободно да нарежджтъ; желающитъ да занемжтъ тия мъста нека се отнесжтъ за споразумъние до реченната печатница.

Русчукъ скоро-печатница на в. "Славянинъ".

Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ